

[Axel Kristensen.]

var den 138; omregnet efter pristallet bliver den 111, altså et fald i realværdien af aktierne på 15 pct. og en værdiforringelse totalt på 13 pct. For arbejdslønningerne har ministeren opgivet, at den gennemsnitlige timefortjeneste i 1950 lå på 3 kr. 21 øre, i 1955 på 4 kr. 36 øre. Omregnet efter pristallet svarer de 4 kr. 36 øre til 3 kr. 52 øre; der er altså en reel stigning på 31 øre eller 10 pct.

Man kan altså gennem disse tal konstatere, at det, jeg sagde, var rigtigt, nemlig at aktionærernes udbytte er faldet, deres realformuer er ligeledes faldet, og at arbejderne andel i udbyttet er steget med et par procent om året, hvilket svarer til produktivitetsstigningen. Det var altså rigtigt, når jeg hævdede, at man ikke for at skabe ligevægt i forholdet over for arbejderne behøver at foretage indgreb af en art som det foreslåede; det virker skadeligt, fordi det berøver folk lysten til at finansiere erhvervslivet, når de kan komme ud for vilkårligheder, som de ikke kan forudse.

Mit parti kan ikke støtte dette lovforslags gennemførelse og må stemme imod det.

Fanger: Vi foretager i dag anden behandling af forslag til lov om udbyttebegrænsning eller, som det rettelig burde hedde: udbyttenedskæring. Af udvalgsbehandlingen har vi forstået, at regeringspartierne ønsker lovforslaget gennemført i omtrent uændret skikkelse, og da de har flertallet, kan de vedtage det. Men alligevel skal der lyde en sidste advarsel mod denne lov.

Det erkendes fra alle sider, at landets ca. 11 000 aktieselskaber med en samlet aktiekapital på 4,4 milliarder kr. og en egenkapital på ca. 10 milliarder kr. udfører et overordentlig samfundsgavnligt arbejde. Mange opgaver kunne overhovedet ikke løses, hvis det ikke skete på basis af, at et stort antal aktionærer i fællesskab har tilvejebragt den aktiekapital, som danner grundlaget for produktionen i vore selskaber.

Både direkte og indirekte er aktieselskaberne af væsentlig betydning for hele samfundet, og det er derfor særdeles vigtigt, at der skabes et økonomisk klima, som fremmer en yderligere udvikling af vort erhvervsliv ved dannelse af nye aktiesel-

skaber og udvidelse af kapitalen i de bestående. Der må dér være tillid til pengeanbringelsen i aktier, så at almindelige mennesker får lyst til at anbringe deres sparekapital også i aktier.

Fra mange sider er det anbefalet at udstede små aktier, så f. eks. arbejderne blev mere interesseret i denne form for pengeanbringelse, og det radikale venstre fremsatte i sidste samling et lovforslag om udstedelse af konjunktursikrede obligationer. Fra alle sider har man peget på, at kapital anbragt i aktieselskaber skulle være en sådan pengeanbringelse, som under inflation betød en mere værdifast pengeanbringelse.

Den foregående regering har gjort et fremstød i USA for at tiltrække ny kapital til vort erhvervsliv. Jeg har ikke hørt, at der kom noget ud af denne henvendelse, men jeg tror ikke, lysten for den amerikanske kapital til at binde sig i Danmark vil fremmes, når det rygtes, at aktionærer i Danmark må jages hele året rundt.

Det ærede medlem hr. Tholstrup finder, at det er rimeligt, at aktionærerne må bløde som modvægt imod, at arbejdere og funktionærer ikke får pristalsregulering for tekstilafgifterne og de nylig vedtagne afgifter. Men de prisstigninger, der følger af afgiftslovene, rammer jo også aktionærerne, akkurat som de rammer lønmodtagerne.

Blandt aktionærerne findes folk, som hovedsagelig er henvist til at leve af deres renteindtægter. Denne gruppe omfatter bl. a. de til enhver tid mishandlede sparere og selvpensionister, hvis indtægter ikke er pristalsreguleret, og som år for år ser deres købekraft reduceret af inflationen. Disse mennesker vil både blive ramt af prisstigninger og udbyttenedskæringen.

Den anden gruppe aktionærer er folk, som foruden deres renteindtægt har en betydelig indtægt som direktører eller lignende. Det er dem, samfundet i stort omfang kan takke for den økonomiske fremgang, men som samfundet altid er parat til at plukke, senest nu også ved tvangsopsparingen. Denne gruppe behøver måske ikke at nedsætte forbruget, men den kapital, de berøves, bliver næsten i samme omfang berøvet samfundet til nyinvesteringer.

Ja men er det ikke uanstændige udbytter, der udbetales, spørges der ofte på vælger-